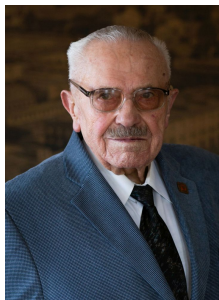

Fragment relacji świadka historii

EUGENIUSZ WOŁĘGIWICZ

ur. 1931, Warszawa

Zakres terytorialny i czasowy	Warszawa, 1939–1943
--------------------------------------	---------------------

Sytuacja oświaty w Warszawie w czasie II wojny światowej

Moja rodzina pochodzi z Warszawy. Chodziłem do Szkoły Podstawowej nr 73 przy ulicy Elbląskiej. Moja starsza siostra Danusia uczyła się w Szkole Podstawowej nr 43 przy ulicy Gęsiej. Wtedy mieszkaliśmy przy tej ulicy. Przed wybuchem wojny, w 1938 roku, przeprowadziliśmy się na Powązki. Następnie mieszkaliśmy przy ulicy Ciechanowskiej razem z babcią i dziadkiem. Ojciec już w 1938 roku poszedł do wojska, potem na front. Zacząłem chodzić do szkoły wcześniej, gdy miałem sześć lat. Prawdopodobnie dlatego, że byłem łobuzem. W 1943 roku Niemcy zabrali nam szkołę i weszli tam lotnicy. Ojciec wrócił z niewoli w 1941 roku i poszedł do konspiracji, do lasu. Akurat szedłem do szkoły, gdy spotkałem ojca wracającego z niewoli. Zawołał: *Gienek!* Poznał mnie. Wiadomo, jaka była radość, że on żył i wrócił do domu. Potem ukrywał się i musiał iść do lasu. Jak była obława, mama się zawsze tłumaczyła i pokazywała listy od ojca ze stalagu w Nadrenii. Mówiła, że ojca nie ma. W tym czasie ojciec był w Kampinosie w partyzantce. Przed wojną należał do Strzelców.

Data i miejsce nagrania	29 września 2021, Bielawa
Rozmawiał/a	Nikoła Włodek, Angelika Warchoł
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami